

มูลค่าเพิ่มสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ
กรณีศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
Value Added for the English Major Student, a case study of
the Faculty
of Humanities and Social Sciences, Suan Dusit University.

ธีรเดช ชื่นประภาณุสรณ์¹ องค์กร สงวนญาติ² ประกฤติ พูลพัฒน์³

สุทธาสินี เกสรประทุม⁴ วราธร อภิรัตน์⁵

Teeradet Chuenpraphanusorn¹ Ongorn Snguayat² Prakrit Bhulapatna³

Suttasinee Kespratoom⁴ Varatorn Apirat⁵

Received: May 26, 2024. Revised: June 24, 2024, Accepted: October 29,
2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการสร้างมูลค่าเพิ่ม 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการสร้างมูลค่าเพิ่ม และ 3) พัฒนาและประเมินแนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณจากกลุ่มตัวอย่าง 300 คน สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพใช้วิธีการสนทนากลุ่มเพื่อพัฒนาและประเมินแนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มจากผู้ให้ข้อมูล 9 ท่านและผู้เชี่ยวชาญ 9 ท่าน ด้วยวิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า 1. มูลค่าเพิ่มสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$ S.D. 0.44) โดยทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือทักษะชีวิตและอาชีพ และทักษะสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยีตามลำดับ 2) การเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ

¹ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต; Suan Dusit University, E-mail: teera_det@hotmail.co.th

² มหาวิทยาลัยสวนดุสิต; Suan Dusit University, E-mail: ongornss@gmail.com

³ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต; Suan Dusit University, E-mail: prakrit.pew@gmail.com

⁴ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต; Suan Dusit University, E-mail: suttasineekes@gmail.com

⁵ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต; Suan Dusit University, E-mail: varatorn_api@dusit.ac.th

ระดับการศึกษาและหน่วยงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อมูลค่าเพิ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05. โดยทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านชีวิตและอาชีพ และทักษะด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยีมีความสำคัญต่อการสร้างมูลค่าเพิ่ม 3) ผลการพัฒนาแนวทางทั้ง 4 คือ ก) การยกระดับคุณภาพและความสามารถในการเรียนรู้และนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ข) การส่งเสริมทักษะด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการสร้างสรรค์นวัตกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ค) การพัฒนาทักษะด้านชีวิตและอาชีพเพื่อการก้าวสู่สังคมแห่งการทำงานสมัยใหม่และ ง) การพัฒนาเครือข่ายและการสร้างความร่วมมือทางวิชาการเพื่อส่งเสริมศักยภาพและความสามารถทักษะต่างๆที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษทั้งในและต่างประเทศ และ 5) ผลการวิพากษ์แนวทาง พบว่าแนวทางทั้ง 4 มีความสอดคล้องกับพลวัตรทางการเปลี่ยนแปลงของสังคมแห่งการทำงานในโลกปัจจุบันและอนาคต เช่น การพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการของสังคม

คำสำคัญ: มูลค่าเพิ่ม สาขาวิชาภาษาอังกฤษ แนวทาง

Abstract

The objective of the research was 1) to study the basic information about the value added, 2) to compare the opinion of the value added and 3) to develop and evaluate the guideline of the value added of the English major student. The Mixed Research Method between quantitative research method from 300 sample groups. The statistics used in term of percentage, mean, standard deviation, t-test and One- way ANOVA. The focus group used for the qualitative research method to develop and evaluate the value-added guideline by 9 informants and 9 experts with the purposive sampling method.

The results of the research were as follow: 1) The overall of the value added of the English major student was in the high rank of need ($\bar{X} = 3.72$, S.D. 0.44). **First**; learning and innovation skill, second; life and career skill and the third; media information and technology. 2) The comparison of the opinion has shown that the different gender, age, level of education and place of work had a different opinion of the valued

added with a statistical significance level of .05, which learning skill and innovation, life and career skill and media information and technology were also important for the value-added development. 3) The result of 4 guidelines can be seen as, a) the quality's improvement and learning ability and innovation for value added, b) the median information and technology's promoting to create the innovation with the needs of society, c) the life and career skill development for the modern working society and d) the network and academic cooperation to promote the potential and the ability of the English major students both inside and outside the country and 5) The result of guideline evaluation; the 4 guidelines are relevant to the society of change for working in the present and future, such as the curriculum development to respond the social needs.

Key words: value added; English major; guideline

บทนำ

ภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้นอยู่ในสถานะภาษาต่างประเทศที่มีการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับอุดมศึกษามายาวนาน ซึ่งแตกต่างจากบางประเทศที่อยู่ในเขตภูมิภาคอาเซียนที่ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญและกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาราชการ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการสร้างสังคมแห่งการสื่อสารภาษาอังกฤษให้กว้างขวางทั้งในประเทศต้นและสามารถขยายฐานไปสู่การสื่อสารในระดับสากลได้

แต่ทั้งนี้การขยายฐานการสื่อสารภาษาอังกฤษของคนไทยไปสู่ระดับสากลได้นั้น หน่วยงานภาครัฐและประชาชนต้องเล็งเห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษเป็นลำดับแรก ดังคำกล่าวของ Rose (2020) และ Crystal (2003) ที่ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของภาษาอังกฤษในโลกปัจจุบันไว้อย่างน่าสนใจ ความว่าภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสื่อสารสังคมที่สำคัญยิ่งต่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ประสบการณ์การเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ เพื่อก้าวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ตลอดจนความรู้ที่ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ ซึ่งเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษนั้นเป็นภาษาสากลที่มีประชากรมากกว่า 80 % ใช้เป็นภาษาเพื่อการสื่อสารที่เข้าไปเกี่ยวพันกับความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและ

นวัตกรรมต่างๆอีกมากมาย จนมีคำกล่าวเปรียบเปรยว่าถ้าผู้ใดไม่รู้ภาษาอังกฤษถือว่าครึ่งหนึ่งของชีวิตได้สูญหายไปกับกาลเวลายุคใหม่

ดังนั้นวิธีการที่จะทำให้คนไทยไม่สูญหายไปกับกาลเวลายุคใหม่ จึงต้องหิบบกประเด็นการสร้างความรู้ สามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษขึ้นมาพิจารณาอย่างเร่งด่วน ดังประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา พุทธศักราช 2559 เรื่องนโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา ความว่าด้วยรัฐบาลมี นโยบายยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษาทุกหลักสูตรและทุกระดับการศึกษาเพื่อให้บัณฑิตมีความพร้อมทั้งวิชาการ วิชาชีพและทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้งานได้

ในขณะเดียวกันกระทรวงศึกษาธิการได้ออกประกาศเรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ 2560 ความว่าภาษาอังกฤษเป็นศาสตร์ที่มีความหลากหลายและมีความสำคัญมากในโลกปัจจุบันที่มีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน จากชั้นพื้นฐานไปสู่ระดับที่ซับซ้อนโดยใช้ความรู้ความสามารถจากการเรียนภาษาและโครงสร้างทางภาษา

แต่ทั้งนี้การสื่อสารภาษาอังกฤษในโลกแห่งความเป็นจริง มิได้มุ่งเน้นเพียงเพื่อการเรียนตามกรอบทิศทางที่ทางภาครัฐได้กำหนดไว้เท่านั้น หากแต่ภาษาอังกฤษที่ใช้ในปัจจุบันกลับมีความซับซ้อนและเกี่ยวพันกับวิชาชีพต่างๆอีกมากมาย ดังนั้นกระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียนเพื่อการประกอบอาชีพต่างๆจึงน่าจะถูกหิบบกขึ้นมาพิจารณา ดังแนวทางการส่งเสริมคุณภาพบัณฑิตตามแนวคิดทักษะแห่งอนาคตใหม่ศตวรรษที่ 21 ได้เน้นที่องค์ความรู้ ทักษะ ความเชี่ยวชาญและสมรรถนะที่เกิดกับตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ อันประกอบไปด้วยหลักการเรียนรู้แบบ 3R x 8C ซึ่ง 3R หมายถึงทักษะความรู้ (Hard Skills) หรือ สมรรถนะทักษะ ประกอบไปด้วย อ่านออก เขียนได้ และคิดเลขเป็น ในขณะที่ 8C หมายถึงทักษะทางอารมณ์ (Soft Skills) หรือ จรรยาบรรณ ประกอบไปด้วยการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา การสร้างสรรค์และนวัตกรรม ความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนการทัศน์ ความร่วมมือ การทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ การสื่อสารสารสนเทศและรู้เท่าทันสื่อ คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร อาชีพและทักษะการเรียนรู้ มีความเมตตา กรุณา มีคุณธรรมและมีระเบียบวินัย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554)

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐและได้จัดการเรียนการสอนในหลากหลายสาขาวิชา ทั้งวิชาชีพและวิชาการควบคู่กันไป ในขณะเดียวกันหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็นอีกหนึ่งสาขาวิชาที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอนมาอย่างยาวนาน

กว่า 60 ปี ในแต่ละปีจะมีนักศึกษาออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพตามหน่วยงานต่างๆ ซึ่งผลสะท้อนกลับมานั้น คือตลาดแรงงานต้องการบุคลากรที่มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษวิชาชีพที่ควบคู่ไปกับทักษะอื่นๆ ที่สำคัญและจำเป็นต่อการปฏิบัติงานในสถานประกอบการมากกว่าการเรียนเชิงวิชาการเพียงอย่างเดียว

ดังนั้นงานวิจัยชิ้นนี้จึงมุ่งเน้นที่จะศึกษาและเก็บรวบรวมรายละเอียดจากสถานประกอบการหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้บัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อเป็นการต่อยอดและขยายฐานการพัฒนาแนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับนักศึกษาที่นอกเหนือไปจากทิศทางที่ภาครัฐได้กำหนดไว้ ด้วยการพยายามค้นหาสิ่งที่เป็น “มูลค่าเพิ่ม” ที่สำคัญและจำเป็นให้กับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรี (ศศ.บ.) ของมหาวิทยาลัย ให้มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษวิชาชีพและทักษะอื่นๆตามแนวคิดของการพัฒนาคนในศตวรรษที่ 21 เพื่อการเพิ่มโอกาสและอำนาจต่อรองในการเข้าถึงตลาดแรงงานคุณภาพหลังจากสำเร็จการศึกษาไปแล้ว

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ
3. เพื่อพัฒนาและประเมินแนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

สมมติฐานในการวิจัย

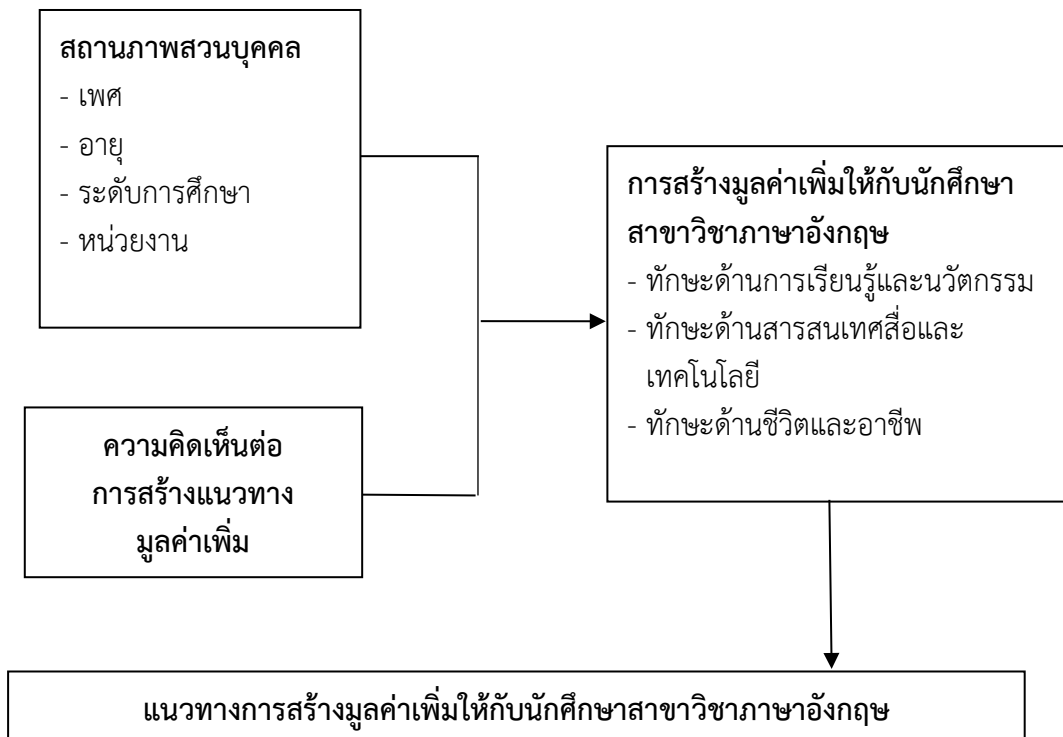
ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปร

ตาม

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยชิ้นนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งมีวิธีดำเนินงาน ดังนี้

1. วิธีดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ

1.1 ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1) กลุ่มบุคลากรในหน่วยงานที่นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิตออกฝึกงานภายใน 4 ปี ที่ผ่านมา (ปีพ.ศ. 2563-2566) จำนวน 401 คน 2) กลุ่มศิษย์ปัจจุบัน สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (นักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 รหัส 63-66) จำนวน 410 คน และ 3) กลุ่มศิษย์เก่าสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ภายใน 4 ปี ที่ผ่านมา (นักศึกษา รหัส 59-62 ที่จบไปแล้ว) จำนวน 319 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 1130 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน, 2566)

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1) กลุ่มบุคลากรในหน่วยงานที่นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ออกฝึกงานภายใน 4 ปี ที่ผ่านมา 2) กลุ่มศิษย์ปัจจุบัน สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และ 3) กลุ่มศิษย์เก่า สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภายใน 4 ปี ที่ผ่านมา โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดได้จากการคำนวณขนาดตัวอย่างโดยวิธีของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ด้วยความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง 5% ที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ 95 % และสัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากรเท่ากับ 0.5 เป็นจำนวนทั้งสิ้น 287 คน และเพื่อป้องกันความผิดพลาดหรือป้องกันข้อมูลที่อาจเกิดการสูญหายในระหว่างกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล จึงทำการเก็บตัวอย่างเป็นจำนวนทั้งสิ้น 300 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) เลือกสุ่มตัวอย่างจากแต่ละกลุ่มตามสัดส่วนประชากร (Proportional stratified random sampling) โดยบุคลากรในหน่วยงานที่นักศึกษาออกฝึกงาน จำนวน 106 คน ศิษย์ปัจจุบัน จำนวน 109 คน ศิษย์เก่า จำนวน 85 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 300 คน

1.2 เครื่องมือในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม โดยขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม มีดังนี้

1. ศึกษา รวบรวม ค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่กำหนดไว้ในกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับทักษะเพิ่มเติมที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ และพัฒนาข้อคำถามจากเอกสาร หนังสือตำราต่างๆ เพื่อนำมาเป็นกรอบในการสร้างข้อคำถาม

2. วิเคราะห์แยกแยะประเด็นคำถามที่เกี่ยวข้อง และจัดทำข้อคำถามในประเด็นหลักและประเด็นรองที่ตอบโจทก์เกี่ยวกับทักษะเพิ่มเติมที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้

3. นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถด้านการจัดการศึกษา จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความชัดเจนของข้อคำถามแต่ละข้อ ตลอดจนความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) โดยใช้เทคนิค IOC (Index of item-objective Congruence) จากสูตร $IOC = \sum R/N$ โดยค่า IOC ที่ได้จากการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจาก

ผู้เชี่ยวชาญได้ค่าเกิน 0.5 ขึ้นไป ซึ่งถือว่าข้อคำถามนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญให้เหมาะสม

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความถูกต้องแล้ว ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ แล้วทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับมาและนับจำนวนแบบสอบถามให้ครบตามจำนวนที่ได้กำหนดไว้ หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้ทั้งหมดมาบันทึกและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปต่อไป

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานเพื่อหาข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้เพื่อทดสอบสมมติฐาน การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มได้แก่ การวิเคราะห์ค่าที (Independent-Samples t-test) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป

2. วิธีดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ

การวิจัยเชิงคุณภาพใช้การสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อพัฒนาแนวทางสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษและใช้การวิพากษ์เพื่อสรุปแนวทางสร้างมูลค่าเพิ่มโดยมีรายละเอียดการดำเนินการวิจัย ดังนี้

2.1 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยวิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group) แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มบุคลากรในหน่วยงานที่นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษออกฝึกงาน จำนวน 3 คน 2) กลุ่มศิษย์ปัจจุบัน จำนวน 3 คน และ 3) กลุ่มศิษย์เก่า จำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้น 9 คน ใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2.2. เครื่องมือในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ คือแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structural Interview Form) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการสร้างคือ การศึกษาข้อมูลเชิงปฐมภูมิ (Primary Source) และจัดเตรียมแนวคำถามเชิงลึก และนำประเด็นการสัมภาษณ์ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ความชัดเจนและความครอบคลุมในข้อคำถาม ตลอดจนความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) แล้วจึงนำแบบสัมภาษณ์ไปใช้ดำเนินการต่อไป

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ดำเนินการจัดระเบียบข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลเชิงลึก (Data Organizing) โดยการถอดเทปเป็นตัวหนังสือ เลือกประเด็นสัมภาษณ์ที่สำคัญ จัดข้อมูลเป็นระเบียบ ทั้งกายภาพ และเนื้อหาพร้อมที่จะนำไปใช้ต่อไป (ชาย โพธิสิตา, 2549) โดยจัดการแยกย่อยข้อมูลให้ละเอียด แล้วนำมาจัดเป็นหมวดหมู่ของข้อมูลเบื้องต้น (สุภางค์ จันทวานิช, 2549)

2. วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการแสดงข้อมูล (Data Display) ซึ่งเป็นกระบวนการนำเสนอข้อมูลให้อยู่ในรูปของการพรรณนาโดยการพยายามกระทำข้อมูลนั้นให้เป็นจำนวนที่นับได้ (ชาย โพธิสิตา, 2549 และ สุภางค์ จันทวานิช, 2549)

3. หาข้อสรุปและการตีความข้อความสำคัญจากการสนทนาเชิงลึก โดยนำกลุ่มข้อมูลเบื้องต้น มาจัดเรียง หรือจัดลำดับของปรากฏการณ์ หรือมุมมองต่าง ๆ (สุภางค์ จันทวานิช, 2549) และนำข้อสันนิษฐาน (Assumptions) สร้างเป็นข้อสรุปชั่วคราว (Memo) แล้วพัฒนาไปสู่ข้อสรุปย่อย และบทสรุปย่อย

3. การพัฒนาแนวทางสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

1. ดำเนินการนำผลของข้อมูลจากการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพมาเรียบเรียง จัดหมวดหมู่ เพื่อเตรียมหาแนวทางสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษต่อไป

2. ดำเนินการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และหลอมรวมข้อมูล จากผลการวิเคราะห์แนวคิด หลักการ และนโยบาย เพื่อสร้างแนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

3. ทำการวิพากษ์แนวทางสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ ด้านต่างๆคือ 1) ผู้ทรงคุณวุฒิองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษ 3 ท่าน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ 3 ท่าน และ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมทักษะวิชาชีพ 3 ท่าน

ผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 59.00 อายุ 18- 25 ปี จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 39.00 ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 57.66 สถานภาพเป็นศิษย์ปัจจุบัน จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 36.28

2. มูลค่าเพิ่มสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับมูลค่าเพิ่มมาก ค่าเฉลี่ย 3.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.44 เมื่อพิจารณามูลค่าเพิ่มทั้ง 3 ด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทั้ง 3 ด้าน โดยทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือทักษะด้านชีวิตและอาชีพและทักษะด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยีตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านได้แก่ ก) ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม พบว่าทักษะการร่วมมือมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือทักษะความคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะการสื่อสาร ตามลำดับ ข) ทักษะด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยี พบว่าการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือการใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างสรรค์ผลงาน และ ค) ทักษะด้านชีวิตและอาชีพ พบว่าภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านอาชีพ

3. ผลการเปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ตามทดสอบสมมติฐาน พบว่า ก) จำแนกตามเพศ โดยการทดสอบ t-test พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อมูลค่าเพิ่มในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t=2.389$, $p=.018$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรมในภาพรวม ($t=4.181$, $p=.000$) การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ($t=3.039$, $p=.003$) ทักษะการสื่อสาร ($t=3.954$, $p=.000$) ทักษะการร่วมมือ ($t=4.207$, $p=.000$) และทักษะความคิดสร้างสรรค์ ($t=2.514$, $p=.016$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05. ข) จำแนกตามอายุ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) พบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีมูลค่าเพิ่มสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F=29.697$, $p=.000$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มูลค่าเพิ่มสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05. ค) จำแนกตามระดับการศึกษา โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อมูลค่าเพิ่มในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F=24.020$, $p=.000$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มูลค่าเพิ่มสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05. ง) จำแนกตามสถานภาพปัจจุบัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพปัจจุบันต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อมูลค่าเพิ่มสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F=56.747$, $p=.000$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

มูลค่าเพิ่มสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษทุกด้านนั้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า

2.1) ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ประกอบไปด้วย ก) การคิดอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษให้มีความโดดเด่นและแตกต่างไปจากสถาบันการศึกษาอื่นๆ ข) ทักษะการสื่อสาร มีความสำคัญและจำเป็นต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยแยกออกเป็น 2 ลักษณะคือ 1) ทักษะหลักคือ ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน และ 2) ทักษะเสริมคือ ความสามารถในการถ่ายทอดองค์ความรู้หรือสร้างสรรค์สัมพันธภาพอันดี การฟังข้อมูลต่างๆอย่างเข้าใจ และมีวิจารณญาณ การสรุปวิเคราะห์ประเด็นสำคัญได้และสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ค) ทักษะการร่วมมือ ถือว่าเป็นทักษะที่มีความสำคัญและสมควรเป็นมูลค่าเพิ่มที่ทางมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องนำไปใช้พัฒนานักศึกษาได้แก่ การสร้างทีมงานที่มีประสิทธิภาพ ความสามารถจัดสรรหน้าที่และความรับผิดชอบในการทำงาน ความสามารถยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง ความสามารถแสดงบทบาทได้ทั้งผู้นำและผู้ตาม และ ง) ทักษะความคิดสร้างสรรค์นั้นควรมีการพัฒนาแบบสอดแทรกทั้งในและนอกชั้นเรียน 2.2) ทักษะด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยี ได้แก่ โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการทำงานและการออกแบบ มีความสำคัญและจำเป็นอย่างมากต่อการทำงานในปัจจุบันและอนาคต และ 3.3) ทักษะด้านชีวิตและอาชีพ ควรมีการจัดกิจกรรมฝึกประสบการณ์วิชาชีพจากสถานประกอบการจริง

3. ผลการพัฒนาแนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่ม ประกอบไปด้วย 4 แนวทาง

1) การยกระดับคุณภาพและความสามารถด้านการเรียนรู้และนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ 2) การส่งเสริมทักษะด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยี เพื่อการสร้างสรรค์นวัตกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม 3) การพัฒนาทักษะด้านชีวิตและอาชีพเพื่อการก้าวสู่สังคมแห่งการทำงานสมัยใหม่ และ 4) การพัฒนาเครือข่ายและการสร้างความร่วมมือทางวิชาการเพื่อส่งเสริมศักยภาพและความสามารถทักษะต่างๆที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษทั้งในและต่างประเทศ

4. ผลการวิพากษ์แนวทาง พอสรุปได้ว่า

1) แนวทางทั้ง 4 มีความสอดคล้องกับพลวัตรทางการเปลี่ยนแปลงของสังคมแห่งการทำงานในโลกปัจจุบันและอนาคต 2) การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษที่สามารถทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคตคือการเพิ่มเติมจรรยาวัช (Soft Skills) ให้นักศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้วสามารถอยู่ภายใต้สังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลได้อย่างราบรื่นและสามารถสร้างสรรค์สังคมแห่ง

ความสุขได้ และ 3) มูลค่าเพิ่มที่ดีต้องอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงทางสถานะสังคม
ปัจจุบันและมาจากความปรารถนาหรือความคาดหวังของสถานประกอบการนั้นๆว่า
ต้องการบัณฑิตอย่างไรที่สามารถตอบสนองต่อการทำงานได้

การอภิปรายผลการวิจัย

1. การอภิปรายผลจากผลการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 300 คน เกี่ยวกับมูลค่าเพิ่มสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า มูลค่าเพิ่มในภาพรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 3.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.44 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 3 ด้าน โดยทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาคือทักษะด้านชีวิตและอาชีพและทักษะด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยี ตามลำดับ เหตุผลที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากตลาดแรงงานทั้งในและต่างประเทศต่างมีความต้องการผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาภาษาอังกฤษที่มีความหลากหลายทางความสามารถมากกว่าความสามารถทางทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพียงอย่างเดียว ดังนั้นการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่กำลังดำเนินการอยู่จึงเป็นวิธีการสร้างฐานการเรียนรู้จากสิ่งต่างๆรอบตัวเพื่อการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนในการนำไปประยุกต์ใช้เพื่อการดำรงชีวิตและการทำงานตามกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว ผู้เรียนจึงต้องมีทักษะที่สำคัญและจำเป็นต่อการประกอบอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิจารย์ พานิช (2555) ว่าการศึกษาในศตวรรษที่ 21 นั้นมีหลักการที่สำคัญประการหนึ่งคือ การเตรียมคนให้พร้อมเพื่อไปเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว รุนแรง พลิกผันและคาดไม่ถึง ดังนั้นคนยุคใหม่จึงต้องมีทักษะและความสามารถที่สูงกว่าเดิมโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการเรียนรู้และการปรับตัวให้เข้ากับบริบททางสังคม

ในขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาแยกย่อยพบว่า ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมที่ประกอบไปด้วย 4C คือ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการร่วมมือ ทักษะความคิดสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับหนึ่ง ค่าเฉลี่ย 3.79 ซึ่งสัมพันธ์กับข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสนทนากลุ่ม ซึ่งสรุปความได้ว่า ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ยังคงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญและจำเป็นต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับนักศึกษาให้มีคุณภาพตามความต้องการของตลาดแรงงานอย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ (2556) ว่า การศึกษาร่วมสมัยในศตวรรษที่ 21 มีความแตกต่างไปจากศตวรรษที่ 20 ซึ่งบางทักษะคือ 4C ได้แก่ ความคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การสื่อสารและการทำงานเป็นทีม จำเป็นต้องมีอย่างยิงตามบริบทของศตวรรษใหม่ เช่น ทักษะด้านการรู้เท่าทันสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อรูปแบบความสัมพันธ์ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ความเป็นอยู่อย่างรอบด้านที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วจนเกือบจะก้าวตามไม่ทัน จึงทำให้ภูมิทัศน์แห่งการเรียนรู้ต้องปรับเปลี่ยนและเปลี่ยนแปลงตามไปด้วยอย่างปราศจากข้อโต้แย้ง

จากผลการวิจัยครั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่าการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษนั้นมิได้จำกัดอยู่เพียงการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เท่านั้น หากแต่ยังคงต้องมีการพัฒนาเพิ่มเติมหรือเสริมทักษะด้านอื่นๆ เช่น จรณทักษะ หรือ Soft Skills ให้กับนักศึกษาให้มีความแข็งแกร่งมากขึ้นกว่าเดิม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเบญจวรรณ ถนอมชยธวัช และคณะ (2559) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 : ความท้าทายในการพัฒนานักศึกษา พบว่า การพัฒนานักศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 นอกเหนือจากการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระวิชาแกนที่จะทำให้เกิดทักษะพื้นฐานแล้วยังคงมีความจำเป็นต้องพัฒนาทักษะด้านความรู้เกี่ยวกับโลกเพื่อการดำรงอยู่ในอนาคต ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะชีวิตและการทำงาน จิตพิสัยลักษณะสำหรับอนาคตที่สำคัญ จิตเชี่ยวชาญ จิตรู้สังเคราะห์ จิตสร้างสรรค์ จิตเคารพและจิตรู้จริยธรรม เพื่อความสำเร็จทั้งการทำงานและการดำรงชีวิต และจรรโลงให้สังคมในอนาคตน่าอยู่มากขึ้น ดังข้อสรุปของ Gardner (2006) นักวิชาการด้านจิตวิทยาชื่อดังแห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ได้กล่าวสรุปไว้ว่า “คนทุกคนจะสามารถเอาตัวรอดและประสบผลสำเร็จทั้งในด้านการงานและการดำรงชีวิตในโลกแห่งการเปลี่ยนแปลงในยุคศตวรรษที่ 21 ได้นั้นจะต้องมีจิตทั้ง 5 ประการ หลอมรวมอยู่ในตัวของคนคนนั้นเพื่อการจรรโลงให้สังคมโลกในอนาคตเป็นสังคมที่น่าอยู่มากยิ่งขึ้น”

นอกจากนี้แล้วการศึกษาถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบุคลากรในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวของจรรยา ตันติวรชัย และอนุชิต จันทโรทัย (2560) ยังคงยืนยันถึงความต้องการจรรยาทักษะ หรือ Soft Skills สำหรับบัณฑิตใหม่ โดยพบว่าผู้ประกอบการมีความต้องการบุคลากรที่มีความรับผิดชอบ มีคุณธรรม จริยธรรม มีบุคลิกภาพดี มีทักษะปัญญา ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยนี้

ในขณะเดียวกันทักษะด้านชีวิตและอาชีพสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลยังบ่งชี้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามยังคงให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 3.70 รองลงมาจากทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ผลของการศึกษาครั้งนี้ยืนยันและแสดงให้เห็นว่าการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพยังมีความสำคัญและจำเป็นอย่างมากต่อโลกแห่งการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Mackay and Mountford (1978) ความว่า ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเป็นการสอนภาษาที่ตอบสนองต่อความต้องการด้านอาชีพต่างๆที่หลากหลายที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ทุกขณะ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำภาษาไปใช้

ในการสร้างความเชี่ยวชาญทางอาชีพต่างๆที่ตนเองต้องการนำไปใช้ในโลกแห่งการทำงาน ในขณะที่ Robinson (1991) ได้กล่าวเพิ่มเติมไว้อย่างละเอียดชัดเจนและน่าสนใจ ในความว่าภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมุ่งเน้นที่เป้าหมายในการเรียนของผู้เรียนที่จะนำไปทำงานมากกว่าความสนใจในด้านภาษาและวัฒนธรรม

นอกจากนี้เห็นได้ว่ามูลค่าเพิ่มสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษในด้านอาชีพเพื่อการทำงานในโลกอนาคตในภาพรวมอยู่ในระดับมูลค่าเพิ่มมาก ค่าเฉลี่ย 3.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 เมื่อพิจารณาเป็นรายอาชีพ พบว่า อยู่ในระดับมากคือ START UP ธุรกิจคาเฟ่ ร้านอาหาร ขายของออนไลน์ และ Youtuber หรือ Vlogger ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน) เรื่อง อนาคตของการทำงาน หรือ Future of Work (2565) พบว่า บัณฑิตจบใหม่ส่วนใหญ่ มุ่งเน้นการทำงานที่ออกแบบเองได้และสามารถใช้ชีวิตในรูปแบบที่ตนเองต้องการได้ ทั้งด้านระยะเวลา สถานที่ จำนวน และรูปแบบการทำงาน

ในขณะเดียวกันมูลค่าเพิ่มสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมูลค่าเพิ่มมาก ค่าเฉลี่ย 3.71 คือ Microsoft Team, Microsoft Word และ Zoom Meeting ส่วนด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยีเพื่อสร้างสรรค์ผลงานในภาพรวมอยู่ในระดับมูลค่าเพิ่มมากค่าเฉลี่ย 3.82 คือ Canvas, Discord และ Adobe ซึ่งสอดคล้องกับบทความที่ชื่อว่า 9 ทักษะไอทีพื้นฐานที่เด็กมหาวิทยาลัยควรรู้จักและใช้เป็นของ Admission Premium (2022) ได้แก่ 1. Microsoft Word 2. Microsoft Excel 3. Microsoft Power point 4. Adobe Photoshop และ Adobe Illustrator 5. E-mail 6. Google Drive / Cloud 7. Google Docs 8. Google Search และ 9. Google Translate

2.การอภิปรายผลจากแนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่ม

จากแนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษทั้ง 4 แนวทางนั้นเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ดังคำกล่าวของ Chernatory and Harris (1998) และ Naumann (1995) ว่ามูลค่าเพิ่มเป็นการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันกับคู่แข่ง ที่จะส่งผลให้เกิดความสำเร็จกับองค์กรหรือผลิตภัณฑ์ในระยะยาว ในขณะที่เดียวกันแนวทางนี้ยังสอดคล้องและตรงกับความต้องการในการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษแห่งโลกอนาคตที่เน้นการเพิ่มเติมจรรยาวัช (Soft Skills) ควบคู่ไปกับองค์ความรู้และทักษะอื่นๆที่จำเป็นต่อการทำงาน ดังคำกล่าวของนันทวัน จันทรกลิ่น (2557) ความว่าทักษะในศตวรรษที่ 21 นั้น นอกเหนือจากองค์ความรู้แล้วนั้น การบูรณาการยังคงมีความสำคัญและจำเป็นต่อการกำหนดความสำคัญและแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไปตามความ

เจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดังนั้นการจัดการศึกษาทุกระดับจึงต้องเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงในรูปแบบบูรณาการในศาสตร์หรือองค์ความรู้ต่างๆ ทั้งจากชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน

ในขณะเดียวกันกล่าวได้ว่างานวิจัยชิ้นนี้มีความสอดคล้องกับกรอบการเรียนรู้ทักษะจำเป็นเพื่อศตวรรษที่ 21 (Framework for 21st Century Learning) ของนักวิชาการในองค์กรต่างๆ ในสหรัฐอเมริกาที่มารวมตัวกันสร้างกรอบแนวคิดนี้ขึ้นมาเพื่อนำเสนอให้กับสถาบันการศึกษาต่างๆ ได้ดำเนินการโดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการปฏิบัติการที่ถูกต้องแม่นยำภายใต้ทักษะกระบวนการคิดและตัดสินใจ ซึ่งสามารถแยกออกเป็นหมวดหมู่ใหญ่ๆ ของทักษะต่างๆ ได้ 3 กลุ่มทักษะ คือ ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยีและทักษะชีวิตและงานอาชีพ ตามที่กล่าวอ้างมาข้างต้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย เพื่อการประยุกต์ใช้

1. งานวิจัยนี้พัฒนาขึ้นมาจากบริบทของสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ที่เกิดจากมุมมองของผู้ให้ข้อมูลที่นำเสนอแนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของสังคมและสถานประกอบการ ดังนั้นทางหลักสูตรภาษาอังกฤษ จึงสามารถนำผลงานวิจัยชิ้นนี้ไปใช้เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะตามที่สังคมต้องการได้ตามรูปแบบหรือวิธีการที่ทางหลักสูตรภาษาอังกฤษพิจารณาแล้วว่าสมควรใช้แนวทางในการพัฒนาหลักสูตรต่อไป

2. เป็นแนวทางการส่งเสริมมูลค่าเพิ่มทั้ง 4 แนวทางไปขยายฐานเป็นแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษาทั้ง 4 ชั้นปี โดยอาจทำการกำหนดค่าเป้าหมายในการพัฒนาในรูปแบบขั้นบันได

3. สามารถขยายฐานการพัฒนานักศึกษาในสาขาวิชาอื่นๆ ได้อย่างลงตัวและเหมาะสมกับศาสตร์สาขาต่างๆ ที่ทำการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันนี้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการทำวิจัยต่อยอดหรือนำแนวทางการวิจัยชิ้นนี้ไปใช้กับการพัฒนาแนวทางการสร้างเสริมสมรรถนะนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมในประเด็นอื่นๆ เช่นด้านบุคลิกภาพ อาชีพเฉพาะ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- จริยา ต้นติวราชย์ และอนุชิต จันทโรทัย. (2560). คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบุคลากรในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว. *วารสารสารสนเทศ*, 16(1) : 27-36.
- ชาย โพธิ์สิตา. (2554). *ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ*. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- นันทวัน จันทร์กลั่น. (2557). การศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารจัดการคุณภาพในการพัฒนาทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โรงเรียนบ้านเนินมะปราง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิษณุโลก เขต 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- เบญจวรรณ ถนอมชยธวัช และคณะ. (2559). ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 : ความท้าทายในการพัฒนานักศึกษา. *วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาคใต้*, 3(2) : 34.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). *พจนานุกรมศัพท์ศึกษาร่วมสมัย*. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์*. กรุงเทพฯ : ตลาดนัดคนรักหนังสือ.
- สถาบันการมองอนาคตนวัตกรรม. (2565). *Future of Work อนาคตของการทำงาน*. กรุงเทพฯ : สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน).
- สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์. (2556). *การจัดทำยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เกิดความรับผิดชอบ*. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน. (2566). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- สุภาวค์ จันทวานิช. (2549). *วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Chematory, L. & Harris, F. (1998). Added Value: Its Nature, Role, and Sustainability. *European Journal of Marketing*, 34(1): 39-56.
- Crystal, D. (2003). *English as a Global Language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.

- Mackay, R. and Mountford, A. (1978). **English for Specific Purpose**. London: Longman Group Ltd.
- Naumann, E. (1995). **Creating Customer Value: The Part to Sustainable Competitive Advantage**. Ohio: Hampson Executive Press.
- Robinson, P.C. (1991). **ESP Today: A Practitioner's Guide**. Phoenix: Hemel Hempstead.
- Rose, H. (2020). **Global TESOL for the 21st Century: Teaching English in a Changing World**. Queensland, Aus: Bond University.